

काव्यालौकिक adj. vielleicht *kahl* (vgl. खल, खलति) gemacht: काव्यालौकिका देव तर्हि पृथिव्यास नौषधयः धामुर्न वनस्पतयः ÇAT. Br. 2, 2, 4, 3.

काव (von कवि) n. Name eines Sāman LĀTJ. 4, 3, 20. 7, 3, 11. Ind. St. 3, 213.

कावचिक (von कवचिन्) n. eine Anzahl bepanzierter Männer P. 4, 2, 41. AK. 2, 8, 34. H. 1417.

कावट n. ein Bezirk von 100 Grāma; कावटिका f. ein Bezirk von 200 Grāma VĀKASP. zu H. 972. — Vgl. कर्वट.

कावहूक 1) adj. f. ई fearful, henpecked. — 2) m. an owl WILS. — Offenbar verlesen für काकहूक oder काकहूक.

कावष (von कवष) n. Name eines Sāman Ind. St. 3, 213.

कावषेय (von कवष) ÇAT. Br. 9, 3, 2, 15 und का० 10, 6, 3, 9. patron. des Tura AIT. Br. 8, 21. BṚH. Ār. Up. 6, 3, 4. BṚĀG. P. 9, 22, 36. pl. Ind. St. I, 391, N. 2, 418. कावषेयगीता ebend. und 395.

कावार (1. का + आवार) 1) n. eine best. Wasserpflanze, eine Vallisneria TRIK. 1, 2, 35. HĀ. 106. — 2) f. ई Regenschirm TRIK. 2, 10, 12. HĀ. 40.

काविल्य von कविल gaṇa प्रग्यादि zu P. 4, 2, 80.

कावी f. zum patron. काव्य gaṇa शार्ङ्गरवादि zu P. 4, 1, 73.

कावक (1. का + वृक) m. N. verschiedener Vögel: Hahn (कुक्कुट, कृक्काकु); Anas Casaca (कोक, welches auch den Wolf bezeichnet); Loxia philippensis (पीतमस्तक) MED. k. 64 (काचूक st. कावृक). H. an. 3, 21 (पीतमुण्ड st. पीतमस्तक). VIÇVA im ÇKDra.

कावेर 1) n. Safran ÇĀTĀDH. im ÇKDra. — 2) f. ई a) Gelbwurz. — b) Hure H. an. 3, 537. MED. r. 134. — c) N. pr. eines Flusses AK. 1, 2, 3, 34. TRIK. 1, 2, 32. H. 1084. H. an. MED. HĀ. 151. LĀ. I, 139. fgg. MBH. 2, 372. 3, 9164. 12910. 14232. 13, 7618. HĀ. IV, 12825. R. 4, 41, 21. 25. RAH. 4, 45. KATHĀS. 19, 95. RĀGA-TAR. 4, 155. KĀD. in Z. d. d. m. G. 7, 583. VP. 182. BṚĀG. P. 5, 19, 18. 7, 13, 12. Nach der Legende eine Tochter Juva-nāçva's und Gemahlin Ġahnu's, in Folge eines Fluchs des Vaters aus der Hälfte der Gaṅgā (daher auch ऋधगङ्गा, ऋधनाङ्गवी genannt) in einen Fluss umgewandelt, HĀ. IV. 1421. fg. 1701. fg. कावेरीपुराण LĀ. I, 160.

कावेरिका patron. des Rāgatanābhi AV. 8, 10, 28.

कावेरिका f. N. pr. eines Flusses, = कावेरी Verz. d. B. H. No. 1242.

1. काव्य (von 1. कवि) 1) adj. f. आ die Eigenschaften eines Weisen habend, von einem Weisen stammend: सुष्ठुति काव्यस्य RV. 1, 117, 12. वत्सो वा मयुमद्वचो ऽर्शसीत्काव्यः कविः 8, 8, 11. नूनं तदस्य काव्यो किं नोति मूढो देवस्य पूर्यस्य धाम AV. 4, 1, 6. काव्यं कुन्दः VS. 15, 4. प्रणु काव्यां गिरं मम MBH. 2, 2097. नाटका विविधाः काव्याः कथाव्यापिका-रिकाः 453. — 2) Bez. einer Klasse von Manen ÇĀNKH. ÇH. 7, 3, 25. LĀTJ. 2, 5, 14. 3, 2, 12. M. 3, 199. Ind. St. 1, 32. 2, 89. fg. Vgl. कव्य. — 3) patron. des Uçanas (s. d.) gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 51. AK. 1, 1, 26. TRIK. 3, 3, 309. H. 119. an. 2, 351. MED. j. 10. HĀ. 36. RV. 1, 31, 11. 83, 5. 121, 12. 6. 20, 11. 8, 23, 17. AV. 4, 29, 6. TS. 2, 5, 8, 5. MBH. 1, 3188. 2, 2105. 13. 4150. ततः सेनापतिरभूद्देवो ऽस्त्रविडुषो वरः। प्रवीरः कैरवेन्द्रस्य काव्यो दैत्यपतेरिव II 14, 1785. भृगुपत्नी काव्यमाता R. 1, 27, 20. Im pl. Nachkommen des Kavi VP. 451, N. 22. fem. कावी gaṇa शार्ङ्गरवादि zu P.

II. Theil.

4, 1, 73. — 4) f. आ a) Verstand. — b) N. einer Unholdin (पूतना) H. an. MED. Das fem. gehört seinem Accente nach vielleicht zu 2. कव्य.

2. काव्य (wie oben) 1, adj. = 1. काव्य 1: अयमस्मान् काव्यं सुभुवो दास्वति RV. 10, 144, 2. काव्यगिरानिषु कवा दत्तस्य दुःराणे VS. 33, 72. — 2) n. P. 5, 1, 131, S. h. a) Weisheit, Verstand; Sehergabe, höhere Kraft und Kunst: प्रत्नं नि पाति काव्यम् RV. 9, 6, 8. 70, 2. 84, 5. 96, 17. सुभुवोर् उशना काव्येन 87, 3. प्र काव्यमृषनेव ब्रुवाणः 97, 7. 10, 29, 6. देवस्य पश्य काव्यं महिवाद्या ममार स कः समान 83, 5. 87, 21. (चमसः) ये काव्येन चतुरो विचक्र 4, 35, 4. 3, 1, 8. 36, 5. 5, 39, 5. 8, 68, 1. AV. 5, 1, 5. 11, 2, 3. दुर्विज्ञानं काव्यं देवतानाम् ÇAT. Br. 14, 5, 5, 13. काव्यं स्वदस्य काव्यम् 3, 1, 5. pl. Erkenntnisse, Einsichten; höhere Kräfte: नि काव्या वेधसः शश्वत्काः RV. 1, 72, 1. सव्यः काव्यानि वरुधत् विश्वा 96, 1. 10, 21. 5. विश्वानि काव्यानि विद्वान् 3, 1, 17. 2, 3, 3. 5, 3, 5. 59, 4. 9, 23, 1. 66, 1. निचक्रना कव्ये काव्यान्यशंसिषे मतिभिर्विप्र उक्थेः 4, 3, 16. वरुधे काव्या वन्मनोषस्त्वडुक्था ज्ञायते 4, 11, 3. 5, 66, 4. 7, 66, 17. 8, 39, 7. 41, 5, 6. 9. 57, 2. 62, 25. 92, 3. 94, 3. 10, 131, 5. — b) Gedicht, poetisches Kunstwerk TRIK. 3, 3, 309. H. an. 2, 351. MED. j. 10. WEBER, Lit. 174. 180. 184. काव्यं रसात्मकं काव्यम् SĀ. D. 3. fgg. 2. 230. fgg. 546. 710. R. 1, 2, 38. ततः स रामस्य चकार — काव्यम् 45. 4, 1. काव्यवीज 3, 1. काव्यशास्त्रविनेदिन कालो गच्छति धीमताम् HĀ. Pr. 48. काव्यामृतरसात्वाद I, 143. RĀGA-TAR. 5, 159. 380. — c) Bez. des vorangehenden Tetrastichs im Metrum Shaṭpada COLEBR. Misc. Ess. II, 90. 156 (III, 14). — d) Heil, Wohlfahrt H. ç. 1. Viell. भाव्य zu lesen.

काव्यकल्पलता (2. काव्य 2, b. + का०) f. Titel eines Werkes über Kunstgedichte: ऽवृत्ति Z. d. d. m. G. 2, 339 (161, a).

काव्यकामधेनु (2. काव्य 2, b. + का०) f. Titel eines Commentars von VOPADEVA zu seinem कविकल्पदुम COLEBR. Misc. Ess. II, 46.

काव्यचन्द्रिका (2. काव्य 2, b. + च०) f. Titel eines Werkes über Kunstgedichte; s. Erklärung der Abkürzungen.

काव्यचोर (2. काव्य 2, b. + चौर) m. ein Dieb an fremden Gedichten, Plagiarius TRIK. 2, 10, 9.

काव्यता f. nom. abstr. von 2. काव्य 2, b. SĀ. D. 3, 4, 21. Eben so काव्यत्व n. 2, 20. 3, 3.

काव्यदेवी (का० + दे०) f. N. pr. einer Fürstin, welche eine Statue des Çiva unter dem Namen काव्यदेवीश्चर errichtet, RĀGA-TAR. 5, 41.

काव्यप्रकाश (2. काव्य 2, b. + प्र०) m. Titel eines Werkes über Kunstgedichte SĀ. D. 70, 8. GILD. Bibl. 406. दीपिका Verz. d. B. H. No. 819. ऽभ्यदर्श 820. fg.

काव्यप्रदीप (2. काव्य 2, b. + प्र०) m. Titel eines Werkes über Kunstgedichte Z. d. d. m. G. II, 343 (No. 222, b).

काव्यमीमांसक (2. काव्य 2, b. + मी०) m. Poetiker, Rhetoriker Sch. zu ÇĀK. 5, 5.

काव्यरसिक (von 2. काव्य 2, b. + रस, adj. subst. der Geschmack und Sinn für Poesie hat, Poetiker ÇAUT. 43.

काव्यरत्नस (2. काव्य 2, b. + रत्न०) n. Titel eines Kunstgedichts Verz. d. B. H. No. 580.

काव्यशास्त्र (2. काव्य 2, b. + शा०) n. Poetik, Titel eines kleinen Werkes Z. f. d. K. d. M. III, 302. AS. Res. I, 353.